

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2026 r. bez udziału stron
wniosku wniesionego przez obrońcę obwinionej prokurator X. Y. o wyłączenie SSN
Barbary Skoczkowskiej od udziału w sprawie o sygn. II ZO 53/25
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć SSN Barbarę Skoczkowską od udziału
w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZO 53/25.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 31 października 2025 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego)
obrońca obwinionej prokurator X. Y. wniósł na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z
art. 42 § 1 k.p.k. o wyłączenie SSN Barbary Skoczkowskiej od udziału w
rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZO 53/25.

Analiza argumentacji powołanej przez wnioskodawcę wskazuje, iż
wnioskujący przyczyn uzasadniających zastosowanie instytucji określonej w art. 41
§ 1 k.p.k. upatruje w okoliczności, że SSN Barbara Skoczowska wielokrotnie
publicznie jak i w ramach pełnionego urzędu dawała wyraz swojemu skrajnie
negatywnemu stosunkowi wobec przyjętych przez ustawodawcę zmian mających
na celu reformę sądownictwa w Polsce poprzez podpisanie się pod oświadczeniem
sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2021 r. i wszelkich dokonanych

w związku z tym zmian personalnych i kadrowych, co ma związek z istotą rozpoznawanych zagadnień w niniejszej sprawie.

Jak wskazał wnioskodawca, SSN Barbara Skoczowska kontestowała także uprawnienia sędziów powołanych do pełnienia urzędu na podstawie wniosku Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w składzie i trybie przewidzianym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, kwestionując wprost ich status. Zdaniem wnioskodawcy, podważając w ten sposób konstytucyjny porządek prawny SSN Barbara Skoczowska angażowała się w sposób jaskrawy w polityczny spór istniejący w obrębie wymiaru sprawiedliwości, m.in. podpisując się pod listem z dnia 10 sierpnia 2022 r. w sprawie przeniesienia sędziów, a także przez odmowę orzekania z określonymi sędziami, podpisując oświadczenie sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2022 r. Ponadto, według wnioskodawcy nie sposób także pominąć okoliczności, iż SSN Barbara Skoczowska w październiku 2022 r. podpisała wraz z grupą innych sędziów Sądu Najwyższego oświadczenie, w którym zostało wskazane, że wszyscy sędziowie Sądu Najwyższego powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w składzie i trybie przewidzianym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, pozbawieni są przymiotu niezależności oraz niezawisłości i z tego względu ich udział w składzie orzekającym w każdym wypadku skutkuje nienależytym składem sądu i nieważnością postępowania.

W ocenie wnioskodawcy, opisany wyżej stosunek SSN Barbary Skoczowskiej do określonych działań mających miejsce w wymiarze sprawiedliwości, a także o charakterze politycznym, pozwala przyjąć, że także hipotetyczny, rozsądny obserwator, świadomy nastawienia danego sędziego, byłby gotowy uznać jego niezdolność do orzekania w tej sprawie, zaś okoliczności wskazane wyżej przekonują, że SSN Barbara Skoczowska w rozpoznawanej sprawie nie jest i nie będzie bezstronna, dążąc do wydania orzeczenia o określonej treści.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. (który to przepis znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie – por. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze), sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Dla stwierdzenia podstawy wyłączenia sędziego, wymagane jest zatem istnienie określonej kategorii okoliczności, która, jeżeli zestawić ją z przedmiotem rozstrzygnięcia w określonej sprawie, prowadzi do wniosku o uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego, mającego ją rozstrzygnąć. Oznacza to, że pomiędzy podnoszonymi okolicznościami, które powinny mieć charakter rzeczywisty i obiektywny, a rozstrzygnięciem konkretnej sprawy musi zachodzić związek funkcjonalny, pozwalający na możliwość wyprowadzenia z nich wniosku o istnieniu uzasadnionej wątpliwości co do braku bezstronności w rozstrzygnięciu tej sprawy. Uzasadniona wątpliwość co do bezstronności, w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k., zachodzi zatem zawsze *in concreto*, a nie *in abstracto*. Nie może zatem stanowić jedynie subiektywnego przekonania określonej osoby, lecz winna być konkretna, realna, obiektywna i poddająca się zewnętrznej weryfikacji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2012 r., III KK 214/11). Wymóg bezstronności sędziego należy rozumieć zarówno w aspekcie braku przejawów subiektywnej stronniczości sędziego lub jego osobistych uprzedzeń, jak i konieczności obiektywnej bezstronności sądu, który winien dawać wystarczające gwarancje, by wykluczyć wszelkie uprawnione wątpliwości w tej mierze (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2018 r., III KK 244/17).

Wnioskujący wskazał na możliwość zaistnienia tzw. stronniczości zewnętrznej, opartej na zobiektywizowanych przesłankach, odwołujących się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu, gdy brak będzie możliwości obiektywnego przekonania go, że ujawnione okoliczności nie będą rzutowały na bezstronne osądzenie sprawy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 24 września 2008 r., III KK 73/08; z 9 stycznia 2019 r., IV KK 723/18).

Mając na uwadze powyższe motywy prawne oraz treść przedmiotowego wniosku, Sąd Najwyższy wyłączył SSN Barbarę Skoczowską od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZO 53/25, dotyczącej rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 12 maja 2025 r. o przedłużeniu zawieszenia w czynnościach służbowych prokurator X. Y. Rozpoznanie przedmiotowego zażalenia przez SSN Barbarę Skoczowską budzi uzasadnione wątpliwości co do jej obiektywizmu i bezstronności w oczach opinii publicznej – zgodnie ze standardami ustawowymi oraz Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Nie może pozostawać bowiem obiektywnie bezstronna osoba, która podpisuje apele o niewyznaczanie składów z udziałem innych sędziów z uwagi na ich wybór jako kandydatów do pełnienia urzędu sędziego. Należy podkreślić, że wybór sędziów odbył się zgodnie z przepisami, a twierdzenie przeciwne nie ma podstawy prawnej w obowiązującym porządku prawnym i stanowi nieuprawnione kwestionowanie konstytucyjnych organów państwa.

Wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k. może mieć miejsce w sytuacji, gdy ujawnią się okoliczności o takim charakterze, że brak jest możliwości przekonania każdego rozsądnie myślącego, kto powziął wątpliwości co do bezstronności, że z całą pewnością nie wpłyną one na obiektywizm rozpoznania sprawy i treść rozstrzygnięcia kończącego postępowanie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 września 2019 r., I DO 44/19). Analizując publicznie formułowane wypowiedzi SSN Barbary Skoczowskiej uznać jednak należało, że zachodzą przesłanki do wyłączenia jej od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt II ZO 53/25.

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]

